

Magdalena Świercz-Wojteczonek

Artystka i pedagożka, zajmująca się grafiką, malarstwem i metodyką sztuk wizualnych. Ukończyła Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2003 roku uzyskała dyplom z zakresu projektowania graficznego i wystawiennictwa w pracowni prof. Henryka Chylińskiego. W latach 2003–2005 kontynuowała edukację na studiach podyplomowych na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie uczestniczyła również w zajęciach w pracowniach tkaniny artystycznej i papieru unikatowego. W latach 2006–2007 uczestniczyła w studium arteterapii organizowanym przez Polski Instytut Ericksonowski. W 2012 roku obroniła doktorat na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Od 2003 roku związana jest z Akademią Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, gdzie przez trzy kadencje pełniła funkcję wicedyrektorki Instytutu Edukacji Artystycznej. Od 2008 roku prowadzi zajęcia artystyczne dla dzieci i młodzieży w Fundacji Dziecko i Sztuka. Swoje prace prezentowała na wystawach indywidualnych m.in. w Krakowie, Bydgoszczy, Olsztynie, Lidzbarku Warmińskim, Warszawie, Toruniu i Kielcach, Lipsku, słoweńskiej Medanie i włoskiej Colonnelli.

Magdalena Świercz-Wojteczonek w pracy „Sześcian obrazu I” podejmuje dialog z pracownią Janusza Kaczmarek poprzez interpretację obrazu „Okno I”. Prostokątne pole malarskie zostaje przełożone na niewielką formę przestrzenną — sześcian. Przy wymiarze zaledwie 10 × 10 cm doświadczenie obrazu i pracowni zostaje skondensowane do obiektu niemal mieszczącego się w dłoni. Prace powstały na brzościach pozostawionych w pracowni i niewykorzystanych przez Janusza Kaczmarek, które artystka ponownie włącza w proces twórczy, nadając im nowe znaczenie. Powstały w ramach projektu rozpoczętego w czerwcu 2026 roku, którego punktem odniesienia jest zdanie Janusza Kaczmarek: „W pracowni szukałem świata”. Jej praca staje się szkatułką, przez którą można na nowo wejść w przestrzeń pracowni Kaczmarek.

Magdalena Świercz-Wojteczonek, „Sześcian obrazu I”, 2026

Janusz Kaczmarek, „Okno I”, 1980